

[Finansministeren]

jeg har gerne villet understrege, at jeg gerne vil drøfte det under udvalgsarbejdet.

Lis Starcke (DR):

Jeg har det stående her: »politisk stillingtagen på EDB-vurderingsområdet« og ikke, at det var et EDB-vurderingsråd. Jeg skal ikke komme til at sige det igen.

Jeg tror, jeg er kommet med kommentarer i mit indlæg til det meste af det, finansministeren ellers sagde, men jeg vil da også gerne sige noget til de øvrige ordførere og bl. a. takke for den sympati, man har vist intentionerne. Jeg tror, det efterhånden er blevet et modeudtryk. Hvis vi ikke kan sige andet rosende om et forslag, kan vi da i hvert fald sige, at vi er enige i intentionerne. Det kan godt være, at vi ikke skal blive ved med at sige det, at vi skal finde en ny måde at sige tingene på, men selvfølgelig har jeg været glad for sympatien.

Jeg er også godt klar over, at sympatien ikke går så langt, at det lige netop er et vurderingsråd, der skal nedsættes, men man skal være opmærksom på, at den teknologiske udvikling ikke løber så meget foran os, at vi kommer til kort i samfundet.

Jeg har svaret hr. Bjørn Elmquist. Det var jo nærmest en bebrejdelse, han kom med. Men jeg vil sige, at der blev også sagt, at erhvervslivet også havde interesse i det, og det er da i allerhøjeste grad noget, som retsforbundet plejer at sige, at det er meget vigtigt, at man tager hensyn ikke alene til det offentlige, men i allerhøjeste grad også til det private erhvervsliv. Jeg ved også, at jeg i mit indlæg netop nævnte det EDB-råd, som det private erhvervsliv har.

Der er et par af talerne, som har sagt, at egentlig måtte det være nok med registertilsynet, men jeg håber da meget, at man ved at læse den forrige diskussion igennem igen, bl. a. finansminister Heinesens indlæg, ser, at det er et meget bredere område, der her er tale om. Det er ikke blot personregistrering, det er hele EDB-anvendelsen i det private erhvervsliv og også i allerhøjeste grad i det offentlige, og der er i allerhøjeste grad tale om, at vi finder frem til en form, hvorunder man koordinerer, hvorunder man giver hinanden ideer og netop advarer hinanden mod de farer, der foreligger, sådan at vi kan bruge den moderne teknik på den måde, som

den jo skulle bruges, nemlig til gavn for samfundslivet.

Hr. Bernhard Baunsgaard talte om, at man tænkte på at indrette centralregistre på områder, hvor man endnu ikke havde det. Jeg er også meget bange for disse, men håber, at tilsynsrådet tager sig af den side af sagen, så vi ikke på det felt behøver at beskæftige os med det lige netop i anledning af dette forslag.

Hr. Pilgaard Andersen kunne ikke støtte forslaget, og han var den eneste, der heller ikke kunne støtte intentionerne i det. Det var udgifterne, han var bange for, og den bekymring deler jeg, fordi jeg er modstander af bureaukrati, og som jeg sagde før, ønsker jeg ikke, at der skal nedsættes ét eneste råd mere end nødvendigt og hensigtsmæssigt. Det mener jeg at dette er, hvad enten det bliver et råd eller en anden instans, som sørger for, at det er os, der kommer til at beslutte, os, der kommer til at analysere, inden vi indfører EDB-anlæg, som kan være til skade for samfundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om udsættelse af 17. almindelige ejendomsvurdering.

[Af Dohrmann (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 123. Fremsat 12/2 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det foreliggende lovforslag går ud på at udskyde 17. almindelige vurdering pr. 1. april 1981 indtil videre. Forslaget er en gentagelse af et forslag, fremskridtspartiet fremsatte forud for 16. almindelige vurdering, og som dengang ikke vandt tilslutning hos folketingets øvrige partier. De grunde, som navnlig har været afgørende for afvisningen af fremskridtspartiets forslag, gælder stadig. Hvis man er tilhænger af eller i de mindste finder det nødvendigt at lindre skat på jord- og ejendomsværdier, er det nødvendigt at sikre, at det sker på et reelt – eller om man vil – realistisk grundlag. Derfor må man med mellemrum konstatere den udvikling, der faktisk har fundet sted på ejendomsmarkedet. Det er fortsat ikke rigtigt, hvad forslagsstillerne hævder, at det er vurderingerne, der presser værdierne op. Vurderingerne foretages på grundlag af de salgspriser, som er konstateret, og registrerer altså kun allerede indtrådte prisstigninger. Jeg må også gøre opmærksom på, at den omstændighed, at beskatningsgrundlaget stiger ved den nye vurdering, ikke nødvendigvis betyder, at skatterne forhøjes tilsvarende.

Som det fremgår af det allerede sagte, kan regeringen ikke anbefale det foreliggende forslag.

Egon Jensen (S):

Det skal blive meget kort, da jeg er enig i ministerens bemærkninger. Man ved jo, at ved fremsættelsen af et tilsvarende forslag for 16. alm. vurdering var der ingen tilslutning her i salen, og det skulle undre mig, om der var det denne gang. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at det ikke er vurderingen, der sætter priserne, men priserne, der sætter vurderingen, og hvis man lægger mærke til vurderingerne, ligger de næsten altid i underkanten af de priser, som ejendommene handles til. Jeg synes ikke, der er noget som helst grundlag for en udsættelse, for som skatte- og afgiftsministeren sagde, behøver skatterne ikke som følge af en vurdering absolut at stige. Måske ville det være mere nødvendigt, om vi fik en justering eller en vurdering hvert år, så vi ikke fik de store afstande i vurderingerne fra 16. til 17. og fra 17. til 18.; vi ville da undgå de meget store hop.

Jeg kan på ingen måde anbefale det foreliggende lovforslag, men skal på socialdemokratiets vegne afvise det.

Anders Poulsen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Ivar Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at vi i venstre ikke er tilhængere af at udskyde vurderingen. Vi mener, det er fornuftigt at registrere værdierne på den faste ejendom en gang imellem – nu sker det hvert fjerde år – men som beskatningsgrundlag bør denne registrering naturligvis finde sted til de rigtige værdier, men – og det var ministeren ikke inde på – der er en lang række problemer knyttet til netop at ansætte disse værdier rigtigt. Som vurderingsloven er udformet i øjeblikket, forsøger man at vurdere værdierne til en normalt prioriteret pris; det er vanskeligt, og det bliver stedse mere vanskeligt. Ingen kan ganske klart definere, hvad en normal prioritering vil betyde, og med de ændrede prioriteringsforhold og -vilkår, der er for den faste ejendom, er det i øvrigt også sådan, at det, man måske kan skønne vil udgøre en normal prioritering, er blevet en hel del uens fra område til område i landet. Derfor vil jeg godt minde om, at venstre tidligere har fremsat forslag om indførelse af en kontantvurdering; man nedregner altså priserne til den værdi, de har, omregnet i kontanter.

Men det nævnes jo i bemærkningerne til det fremsatte forslag, at man vil udskyde 17. vurdering, fordi man frygter den forøgede beskatning, og det er at gå den bagvendte vej. Derfor må vi fra venstres side anbefale, at vi under udvalgsarbejdet undersøger, hvad 17. vurdering betyder på f. eks. formuebeskatningens område, og lad os så i god tid udregne, hvilke nedsættelser der skal foretages af de gældende formueskatteskalaer. Jeg mener altså også, at vi i disse overvejelser og dermed i udvalgsarbejdet bør inddrage virkningerne af at foretage 17. vurdering efter kontantvurderingsprincippet.

Kjelgaard (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Keld Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg på mit partis vegne give udtryk for, at vi har nogen sympati for det foreliggende lovforslag.

Vi er enige med forslagsstillerne i nogle af bemærkningerne, f. eks. bemærkningerne om

[Kjelgaard]

den enorme acceleration af inflationen, men jeg vil da gerne benytte lejligheden til at hen-vise til vores eget forslag om en kontantvur-dering, når vi nu endelig skal til at diskutere vurderingsprincipperne. Det forslag er, sådan som den tidligere ordfører også var inde på, væsentligt bedre, for det er vel noget af det mest tåbelige, der finder sted i vurderingen af fast ejendom, at vi regner kurstab for en del af anskaffelsessummen i forbindelse med fast ejendom og dermed regner kurstab for et aktiv, hvad det vel langtfra er. En gennemfø-relse af kontantvurderingsprincippet vil i modsætning til fremskridtsforslaget ikke fast-fryse det nuværende ejendomsværdiniveau, men tværtimod give en lavere værdiansættel-se og altså en endnu kraftigere opbremsning af inflationsudviklingen.

Men som allerede sagt har vi en vis sym-pati for forslaget. Vi vil se positivt på det i udvalget, selv om vi vel nok skal passe på, at vi ikke ødelægger rytmen i vurderingssyste-met.

Nymann (FP):

Vi mener fra fremskridtspartiets side, at det er nødvendigt at begrænse disse konstan-te opvurderinger, for vi er af den opfattelse, at hver gang der sker en nyvurdering, er det, ligesom der åbnes op for en steppebrand, og hver gang – det er hvert fjerde år – man har startet en sådan steppebrand, må man kon-statere, at der er prisstigninger overalt, som kan belånes. Det er på baggrund heraf, man må se, at mange virksomheder, og nu især de unge landmænd i det vestjyske, har investeret alt for optimistisk, fordi de har været sikre på, at denne inflationsbølge, som man starte-de fra det offentlige hvert fjerde år, skulle fortsætte. Så kommer der pludselig et år, hvor konjunkturerne bliver helt vanvittige, og så sker ulykken. Så er spørgsmålet: vil man fra regeringens side hjælpe dem på vej igen ved at lave en helt ovenud vurdering, så vurderings- og belåningskapløbet kan begyn-de igen?

Vi mener ikke, det er rigtigt at blive ved med dette vurderings- og belåningsraseri. Det kan ikke holde i længden, fordi det under-graver hele systemet. Hver gang man har fået en ny vurdering, skal man ud at låne, og hvad skal man så købe? Det er såmænd lige meget, hvad man køber, for man kan trække

renterne fra i skat, og derfor ender det hele i indkomstskatteproblematikken på en eller anden måde. Hvordan forstår man at vurde-re disse store værdier i indkomstproblematik-ken? Derved ser man, at som systemet er i dag, er det faktisk løbet løbsk.

Vi i fremskridtspartiet mener, at hvis vi skal have hele vores indkomstudvikling un-der kontrol og navnlig vores valutaproble-mer, er der ikke andet at gøre end at gribe ind her ved ét af ondets rødder, vurderinger-ne, som er igangsat og inspireret af det of-fentlige til at blive højere og højere. Man putter mere og mere benzin på bålet, og det er uoverskueligt, som det er i øjeblikket.

Rahbæk Møller (SF):

Vi deler fremskridtspartiets bekymring over de stigende ejendomspriser og den be-tydning, det har haft for inflationen, men i modsætning til fremskridtspartiet mener vi ikke, at man kurerer feberen ved at slå ter-mometeret i stykker. Tværtimod bør der gri-bes ind mod årsagerne til prisstigningerne.

Hvad angår vurderingerne, burde de finde sted årligt i stedet for hvert fjerde år. Det kunne gøres ved hjælp af EDB på basis af de konstaterede handelspriser. Eventuelt kunne man så fortsætte med vurderingerne ved hjælp af vurderingsmænd hvert fjerde år som en art kontrol. Detaljerne er mindre væsentli-ge. Det er væsentligt at undgå de store spring i vurderingerne, som vi har med det nuvæ-rende system.

Vi må altså vende os mod det foreliggende forslag. Det trækker i en forkert retning og vil maskere problemet i stedet for at løse det.

Aase Olesen (RV):

På det radikale venstres vegne skal jeg afvise udskydelsen af den 17. vurdering. Jeg deler stort set de indvendinger mod forslaget, som tidligere talere har fremført, og til frem-skridtspartiet vil jeg sige, at også vi kunne naturligvis ønske en bedre vurdering, men så ringe, som fremskridtspartiet fremstiller det, er systemet nu ikke.

Jeg skal ikke komme ind på de øvrige be-mærkninger, blot sige, at mig forekommer bemærkningerne til lovforslaget fuldstændig forvrølede. Skatteministeren, siges der, er den eneste, der får nogen glæde af en op-skrivning af ejendomsvurderingen. Det er

[Aase Olesen]

egentlig en ganske morsom påstand fra et parti, som hævder, at man vil indkomstskat-terne til livs.

Bollmann (CD):

Forslaget, som her er fremsat, er bemærkelsesværdig kort, og det lyder besnærende, at man ved en udsættelse af den kommende vurdering sparer en række grundejere for skatteforhøjelser. CD vil gerne være med til at spare grundejere for skatteforhøjelser, derom skal der selvfølgelig ikke herske nogen tvivl, men vi synes også, det skal siges, at det ikke kun er beskatningsgrundlaget, der er afgørende. Vi har i den senere tid hørt og set mange trusler om at straffe ejere af fast ejendom. Vi har også oplevet, at et enkelt erhverv, nemlig landbruget, er straffet særlig hårdt gennem en særskat, og i disse dage truer man så igen alle husejere med ekstra 3 promilles afgift. Det var nok mere på sin plads at vedtage et forslag, som sagde stop for sådanne trusler.

Jeg er enig i, at ingen har glæde af at blive udnævnt til papirmillionær, men jeg tror også, man lige så godt kan tage fat på en ændring af vurderingsreglerne omgående. Vi har jo en betænkning liggende; det, vi savner, er blot politisk vilje til at gennemføre kontantvurderingen nu.

Vi vil altså ikke i situationen totalt afvise fremskridtspartiets forslag, men vi må nok have vores tvivl om, hvorvidt det overhovedet hjælper på ret meget. Det ligger i hvert fald klart efter ordførerrækken, at forslaget ikke har nogen chance for at blive gennemført.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan heller ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Vi mener, det er nødvendigt med vurderinger, der registrerer den værdi, som ejendommene rent faktisk har; så kan man diskutere, efter hvilke principper det skal være. Vi deler den opfattelse, som flere ordførere har givet udtryk for, at man faktisk burde have hyppigere vurderinger, man burde nok have vurderinger hvert år, således at man ikke fik de store spring i vurderingerne.

Vi afviser totalt synspunktet om, at vurderingerne i sig selv er inflationsfremmende, og hvis man skal se på landbrugsområdet, fore-

kommer det mig, at man selv efter 16. alm. vurdering gennem adskillige år faktisk har været i stand til at optage forøgede lån. Den filosofi, som fremskridtspartiets ordfører her gav udtryk for, den synes derfor ikke at have megen bund i virkeligheden. Jeg synes ikke, det er et forslag, man skal spille megen opmærksomhed på. Jeg synes kort og godt, at man skal afvise forslaget.

Dohrmann (FP):

Vi ved alle sammen og har i de sidste dage hørt, at statsministeren mener, der skal laves forlig mellem de fire gamle partier, og derfor kan det godt risle én koldt ned ad ryggen, når man nu ser, at alle, lige bortset fra det konservative folkeparti, afviser dette forslag.

Forslaget er stillet med den begrundelse, at skal vi have hold på lønomkostninger og andre omkostninger, nytter det ikke noget, at man bliver ved med at plukke folk.

Fru Aase Olesen bemærkede, at det var noget mærkværdigt noget af fremskridtspartiet at skrive, at skatteministeren fik et større beskatningsgrundlag, men når man ønsker at opskruer værdierne på ejendomme hvert fjerde år den ene gang efter den anden, er det ret og slet og kun for at få et højere beskatningsgrundlag, og det gælder formuebeskatningen, det gælder lejeværdien, det gælder ejendomsskatten, og det gælder faktisk en lang række andre beskatningsområder. Derfor skal man bare lige være klar over, at når nogle partier her i salen ønsker at få gennemført 17. alm. vurdering, er det med det ene formål at få nogle flere skattepenge i kassen. Det er det, der ligger bagved. Jeg ved da godt, at det irriterer socialdemokraterne og de røde og retsforbundet for den sags skyld også, at så mange har købt en ejerbolig f. eks. her i landet. Man ser jo helst, at folk bliver stoppet ind i en eller anden lejlighed. At der er nogle, der slipper helskindet gennem følgerne af den inflationspolitik, som folkettinget fører, irriterer socialdemokraterne og de røde voldsomt.

Men man skal være klar over, når man afviser dette forslag, at ikke én bliver rigere, fordi man skruer vurderingerne op med 50 pct. eller 55 pct., eller hvor meget skatteministeren og de, der ellers afgør den slags ting, nu engang kan finde på. Men det, der er en kendsgerning i dag, er, at ikke alene huspri-

[Dohrmann]

serne, men også priserne på landbrugsejendomme er faldende i pris. Det er intet spekulationsobjekt mere at gå hen og købe et hus f. eks. at bo i og så regne med, at inflationen bevirker, at man kan hive nogle skattefri kroner hjem dér. Det er ikke rigtigt mere, og derfor skal man til at tage sig voldsomt sammen.

Jeg snakkede i lørdags med en landmand, som havde en ejendom, og han sagde: det er da lige meget, om vi producerer noget eller ej med de ejendomsskatter og de afgifter, man taler om. Han havde besluttet sig til, at i år skulle der i hvert fald ikke strøs noget kunstgødning ud. Han siger: om jeg får en større avl eller jeg ingenting får, er lige meget, bare det kan løbe rundt, er jeg tilfreds, siger han. Hvis jeg får noget ud af det, suger de det op. Det var i forgårs.

I går talte jeg med en husejer, som sagde, at han havde sat sit hus til salg, for det kunne simpelt hen ikke betale sig mere at bo i egen bolig. Nu ville han og konen sælge huset, og så ville de rejse pengene op; derefter ville de flytte ind i en lejlighed. Hvad er det ensbetydende med? Ja, det er ensbetydende med, at det offentlige kommer til at betale.

Alt i alt må jeg sige, at den behandling, dette forslag har fået, kan kun tolkes på den måde, at et stort flertal her i folketinget mener, at husejere og landmænd, alle, der overhovedet ejer noget som helst, skal beskattes yderligere, men hvis man skal have lønoms-kostninger og andre ting i ro, nytter det ikke noget, man kan ikke plukke hår af en skal-det.

I Jyllands-Posten fra i dag står der, at ale-ne sidste år er det blevet 30 pct. dyrere at bygge et nyt hus. Ja men tror man da virkelig, at folk kan blive ved? Tror man, at man kan blive ved med at plukke dem på den måde, man er begyndt på? Der er noget, der tyder på det, og desværre må jeg da konstatere, at så længe vi kun sidder med vores 20 mandater og kun et enkelt andet parti er indstillet på at støtte dette forslag, er der ikke noget at stille op. Men man skulle nu tænke lidt mere over konsekvenserne.

Egon Jensen (S):

Det er egentlig første gang, man hører, at en repræsentant for fremskridtspartiet giver op, fordi man er så få, som man er – man bliver formentlig også færre.

Hr. Dohrmann kan selvfølgelig argumentere og konkludere, hvordan han vil, omkring det, som andre partier står for. Må jeg bare gøre én bemærkning om kontantvurderingen, som venstre og konservative var inde på. Hvis vi kunne finde en model, der var rimelig og rigtig, ville det være udmærket, men jeg tvivler meget på, at man kan finde en vurdering efter kontantpris, som er mere rimelig end den, vi har i dag.

Hr. Dohrmann kom også med den bemærkning, at nu var priserne steget med 30 pct. Ja men det kan da i hvert tilfælde ikke skyldes vurderingen, for den 17. almindelige vurdering er jo ikke kommet endnu. Og når hr. Dohrmann taler om, at socialdemokratiet og de røde er irriterede over, at folk har eget hus, må jeg i al beskedenhed gøre hr. Dohrmann opmærksom på, at det er i hvert fald hverken hr. Dohrmanns eller fremskridtspartiets ære eller hæder, at så mange mennesker har haft mulighed for at få deres eget hus. Det drejer sig trods alt om ca. 1 mill. mennesker, så det helt store irritationsmoment kan det ikke have været for socialdemokratiet.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at naturligvis har jeg ikke bestridt, at skatteministeren får et højere beskatningsgrundlag. Men det er jo heller ikke det, der står, det er bare en bisætning i bemærkningerne. Det, der står i bemærkningerne nederst i 1. spalte og øverst i 2. spalte, er følgende:

»Prøver man at se på spørgsmålet fra den anden side, er det meget svært, når bortses fra skatteministeren, som får et højere beskatningsgrundlag, at få øje på nogen, som vil få glæde af en opskrivning af ejendomsvurderingerne.«

Og så tillod jeg mig at sige, at det var en underlig betragtning, al den stund den kom fra et parti, som gik ind for afskaffelse af indkomstskatterne. Hvis ikke hr. Dohrmann er klar over, at der er en sammenhæng mellem indkomstskatterne og ejendomsskatterne, må jeg henvise til de mange taler, som hr. Glistrup har holdt fra denne talerstol om det problem i forbindelse med amtsskatter osv.

Endelig mærkede jeg mig, at fremskridtspartiet ikke ønsker at få en 17. vurdering, bl. a. med den begrundelse, at landbrugsejendommene er faldet i pris. Ja men det kan

[Aase Olesen]

kun betyde, at man ikke ønsker at registrere det fald, og så ønsker man altså fortsat at beskatte på for højt et grundlag. Til lykke med det!

Anders Poulsen (V):

Jeg vil først gerne takke hr. Egon Jensen for de venlige ord om kontantvurdering. Jeg opfatter faktisk det, hr. Egon Jensen sagde, som et tilsagn om, at man fra socialdemokratiets side vil støtte et forslag, som vi så vil fremsætte om kontantvurdering.

Må jeg så sige til forslagsstillerne, at det er nu lidt vidtgående, hvis man drager den konklusion, at de partier, der i dag afviser det foreliggende forslag, dermed går ind for en yderligere beskatning på flere forskellige områder. Men jeg vil også sige, at når jeg hører grundlaget for denne konklusion, som jo var en argumentation om, at en meget stor del af vore indkomstproblemer, indkomstudviklingen, valutaproblemer, skyldtes de almindelige vurderinger, der finder sted hvert 4. år, og ikke mindst altså 17. vurdering, føler jeg mig sådan set tryk, for jeg mener, at den hviler på et totalt fejlagtigt grundlag.

Flygaard (DR):

Jeg skal bare kort her i anden omgang sige til fremskridtspartiet og hr. Dohrmann, at betragtningen omkring de opskruede priser må jo være udtryk for en vis fantasitanke fra hr. Dohrmanns side, for der er jo ikke tale om, at man skruer noget op. Der er ganske enkelt tale om, at man registrerer en udvikling, som man så mere eller mindre kan beklage, som man mere eller mindre kan lide, men det er dog en registrering af den faktiske udvikling.

Så skal jeg yderligere blot gøre den bemærkning til fremskridtspartiet, at når de nu er så store modstandere af indkomstskatten, kan man faktisk godt somme tider undre sig over, at de også er modstandere af et beskatningsprincip, hvor marginalbeskatningen er nul.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne sige til hr. Anders Poulsen, at tiden er ikke inde til hverken at diskutere eller tage stilling til spørgsmålet om overgang til kontantvurdering. Det eneste, man kan sige på nuværende tidspunkt, er, at det gør i

hvert fald ikke systemet mere enkelt, end det er i dag.

Men så vil jeg godt oplyse i øvrigt, at det er regeringens hensigt, at tekniske hjælpemidler skal anvendes ved 17. almindelige vurdering i større omfang end hidtil, og det vil i realiteten betyde en lettelse såvel for ejerne som for vurderingsmyndighederne. Hvis erfaringerne med benyttelse af tekniske hjælpemidler ved 17. almindelige vurdering viser sig gunstige, åbner der sig jo mulighed for at foretage fremtidige vurderinger med kortere mellemrum end hidtil. Det var også et synspunkt, som hr. Egon Jensen var inde på. Herved vil man netop undgå de værdispring, som erfaringsmæssigt fremkommer, når der går 4 år mellem de almindelige vurderinger, og man vil i så fald også opnå, at beskatningsgrundlaget bliver mere retfærdigt.

Dohrmann (FP):

Man kan være uenig med Thomas Nielsen om mange ting, men de fleste her i salen kan sikkert huske, at før sidste overenskomstperiode henvendte Thomas Nielsen sig til regeringen og bad om en garanti for, at der ikke ville ske forhøjelse af hverken den direkte eller den indirekte beskatning.

Hvad gjorde regeringen? Gav den en garanti? Nej, det gjorde den ikke. Og så længe vi ikke herinde fra folketinget ligesom kan forsøge i hvert fald at holde op med at plukke folk på den måde, som man har gjort gennem de senere år, kan man heller ikke forvente, at lønmodtagere og andre grupper i samfundet kan indse nødvendigheden af at stoppe op, sådan at vi kan få nogle lavere produktionsomkostninger, det, som i øvrigt alle nu siger er nødvendigt.

Og da er det, jeg siger – og det er til fru Aase Olesen – at uanset om man kalder barnet det ene eller det andet, så er skat nu engang skat, og det er noget, folk skal af med. Og uanset hvor mange penge dette folketing får ind, er det ikke nok, de bruger dem jo bare, så det er en smule enfoldigt af fru Aase Olesen at antyde, at hvis ejendomsbeskatningen stiger, er det ensbetydende med lavere indkomstbeskatning. Det er noget vrøvl, det har vi aldrig set endnu, aldrig nogen sinde. Tværtimod, vi låner en masse penge.

Så siger hr. Egon Jensen, at stigningen på de 30 pct. skyldes i hvert fald ikke vurderin-

[Dohrmann]

gerne, og det er da korrekt. Men jeg skal da også love hr. Egon Jensen for, at hvis man gennemfører den 17. almindelige vurdering, er de 30 pct. også med i ejendomsvurderingen. Der er jo mange ting, der spiller ind, der er lånene, der er devalueringen, og hvad der ellers kommer af forskelligt skidt her fra regeringens side.

Så siger hr. Flygaard, at det bare er en registrering af inflationen. Ja men hvem er skyld i den inflation? Det er folketetinget da minsandten. Folketinget skaber denne inflation, og derfor er det noget vrøvl at sige. De opskruninger, der sker, er bare en følge af den elendige politik, som hr. Flygaard gerne vil være med til at forme herinde, kan jeg forstå. Hvis ejendomspriserne stiger, er det, fordi man fører en forkert politik. Det er da klart, at hvis næsten alt, hvad man sætter penge i, falder i værdi, forsøger folk at sikre sig på den ene eller den anden måde, og hvorfor skulle de ikke have lov til det? Jeg kan ikke blive misundelig på de folk, som står op og passer deres arbejde hver eneste dag og gør en indsats for samfundet. Ikke nok med, at de betaler deres skat, de skal gud hjælpe mig også brandskattes sådan af det, de nu engang har sammensparet, at de må gå fra hus og hjem. Jeg synes, det er en forkert tankegang, men det kan jeg forstå at der ikke er flertal for her i salen.

Kjelgaard (KF):

Det, der bringer mig herop, er skatteministerens udtalelse før om de tekniske hjælpemidler, der i større omfang end tidligere vil blive taget i brug ved den 17. almindelige vurdering. Skatteministeren næsten glædede sig over at kunne meddele os det, og at det var til gavn både for ejerne og for myndighederne osv.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren: hvad ligger der i begrebet »tekniske hjælpemidler i større omfang«? Betyder det en generel procentvis forhøjelse i de enkelte områder uden individuelle vurderinger, eller hvad betyder det? Vil der i så fald ikke blive taget hensyn til udstykninger og forbedringer, og hvad der ellers kan være sket med den enkelte ejendom i den periode, der er gået siden sidste vurdering? Jeg døjer lidt med at se, hvor megen glæde ejerne kan have af, at

myndighederne tager endnu flere tekniske hjælpemidler i brug.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Det er nok en noget forenklet fremstilling af inflationsproblematikken, når hr. Dohrmann tror, at det er folketetinget og folketetinget alene, der bestemmer prisudviklingen i dette land. Jeg vil gerne henlede hr. Dohrmanns opmærksomhed på, at dels har vi prisstigninger, der kommer til os udefra, dels må vi jo også være klar over, at der fra arbejdsmarkedet somme tider kan udgå impulser til en vis prisstigningstendens herhjemme.

Nymann (FP):

Vi har gennem årene set, at hver gang der er sket en forhøjelse af vurderingerne, så kommer lejerne bagefter, så kommer beskatningen bagefter, hele problematikken ved salg, arv kommer bagefter, formuebeskatningen kommer bagefter. Derfor er netop vurderingen det reguleringshåndtag, skatteministeren kan dreje i den ene eller den anden retning. Jeg har den fornemmelse, at skatteministeren i øjeblikket kun drejer det i den retning, hvor udgifterne bliver højere for befolkningen, og derfor er det meget, meget farligt at give skatteministeren et vurderingsgrundlag, så at små udsving i reguleringerne giver en større skat for borgerne. Derfor mener jeg, at den eneste måde, vi kan få hold på dette vurderingsraseri og beskatningsraseri på, er at holde vurderingen i ro.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg ved ikke, om jeg skulle opfatte hr. Kjelgaards bemærkninger på den måde, at hr. Kjelgaard er ved at udvikle sig til at være en slags maskinstormer og i hvert fald ikke agter at bringe de oplysninger i anvendelse, som vi faktisk har inkodet i vore systemer.

Hr. Kjelgaard ved sikkert udmærket, at vi i dag har ganske fyldige oplysninger om udviklingerne på ejendomsmarkedet, og det ville da være mildt sagt tåbeligt, hvis ikke vi anvendte den teknik, vi har investeret i, og de oplysninger, vi faktisk har inkodet. Hvordan dette skal ske i praksis, er det for tidligt for mig at udtale mig om. Der foretages i dag en række prøvevurderinger, hvor man bl. a. på grundlag af disse oplysninger

[Ministeren for skatter og afgifter]

skal vurdere, om det indebærer den lettelse, som vi forventer. Hvis prøveresultaterne lever op til forventningerne, så mener jeg, at der kan blive tale om en ikke ubetydelig, jeg vil da sige: ganske væsentlig reform på dette område, og jeg håber og tror, at hr. Kjelgaard til sin tid også vil støtte initiativer i den retning.

(Kort bemærkning).

Kjelgaard (KF):

Mit spørgsmål til skatteministeren har absolut intet med maskinstormeri at gøre, tværtimod. Jeg er absolut tilhænger af teknik, hvor teknik kan bruges, og det ville da være helt tåbeligt, som ministeren ganske rigtigt fremførte, ikke at anvende de oplysninger, man allerede har i teknikken.

Men det, jeg spurgte ministeren om, og som jeg ikke fik noget svar på, var, hvordan det skal være til gavn for ejerne. Ministeren sagde i første omgang, at man ville tage tekniske hjælpemidler mere i brug end tidligere til gavn for både myndigheder og ejere, og det har jeg stadig væk ikke fået noget svar på.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Problemet har jeg forstået, også på hr. Kjelgaards indlæg, er de store spring i vurderingerne. Det må være til fordel både for myndigheder og for ejere, at vi får en løbende regulering af de bevægelser, der finder sted på ejendomsmarkedet. Forudsætningen for en sådan løbende regulering er efter min opfattelse, at man udnytter de oplysninger, vi har indkodet i vores systemer i dag.

Formanden:

Jeg minder om, at det forslag, der er til behandling, er et forslag om udskydelse af 17. almindelige vurdering.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Nu synes jeg, at ministerens oplysninger bliver interessante. Jeg vil gerne spørge ministeren: betyder det, der bliver sagt nu, at vi kan forvente, at der bliver indført årlige registreringer af ejendomsværdien i stedet for som nu hvert fjerde år, hvor de almindelige vurderinger finder sted?

Og må jeg så i øvrigt sige til skatteministeren, at de oplysninger, der nu pr. EDB er bragt ind i systemet, hjælper intet på det meget store problem, der ligger i at vurdere normalprioriteringen på disse ejendomme. Det problem står uløst tilbage.

Hagen Hagensen (KF):

Også jeg vil godt have lov at spørge skatteministeren, om det, han har sagt her i dag, skal forstås på den måde, at vi, når 17. almindelige vurdering er overstået, skal regne med, at vi skal have årlige omvurderinger kørt på EDB, og hvad der nu kan bruges dertil. Det vil vi da godt have klaring på.

Og så vil jeg egentlig også gerne lige have klaring på, hvilken metode man vil lægge til grund for vurderingen af, hvad man skal bruge større maskinel hjælp til. Der er basiskort, der er alt det, vi udmærket kender, men når vi når frem til at skulle foretage vurderingen, så baseres den jo alligevel på de oplysninger, der dels står på basiskortet, dels er kommet frem ved, at ejeren har givet konkrete oplysninger om sin ejendom netop på det tidspunkt, hvor vurderingen skal finde sted. Det er dér, vurderingen kommer ind. Alt andet vil jo blive noget, vi kan regne ud.

Der er for så vidt allerede sket det, at man i meget høj grad for grundværdiers vedkommende lægger sig fast ved, at det bliver trukket ned over hovedet på de lokale vurderingsråd, hvorledes det nu skal være. Men skal vi til at indføre det samme for huse og det, der står på ejendommene, så glider ejeren stort set efterhånden i baggrunden. Han kan bare få at vide, hvordan man maskinmæssigt er nået frem til det, man kalder for en vurdering. Det vil være meget væsentligt at få at vide fra skatteministerens side, om det er dér, han vil hen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg finder også ministerens sidste bemærkninger særdeles interessante, for så vidt jeg kunne forstå dem, så var det, ministeren nu bebudede, i virkeligheden årlige vurderinger og årlige lejeværdistigninger gennemført ved hjælp af maskiner. Det er, tror jeg, en farlig vej, og jeg finder ministerens ord om, at det, at man modsætter sig, at maskinerne skal overtage det arbejde, som vurderingsmænd hidtil har foretaget, er maskinstormeri, helt

[Bernhard Baunsgaard]

ved siden af. Jeg må måske minde ministeren om, hvilke vanskeligheder man har i skatteadministrationen med kapitalvindingsskatten, fordi udgangspunktet var forskelligt, og i længden er det jo blevet helt uholdbart. At sætte maskiner ind i stedet for mennesker til at vurdere ejendomme synes jeg er meget betænkeligt, og der er bestemt ingen grund til, når man betvivler det rimelige i dette, at kalde denne tvivl for maskinstormeri.

Skatte- og afgiftsministeren (Hjortnæs):

Flere af ordførerne var inde på de problemer, som knytter sig til de vurderinger, der foregår for øjeblikket, herunder problemerne omkring de betydelige spring, og det mener jeg også hr. Bernhard Baunsgaard har gjort nogle bemærkninger om. Derfor tillod jeg mig at sige, at hvis erfaringerne med benyttelse af tekniske hjælpemidler ved 17. almindelige vurdering viser sig gunstige – det må selvfølgelig være forudsætningen – så åbner der sig mulighed for at foretage fremtidige vurderinger med kortere mellemrum end hidtil.

Også her vil jeg sige, at tiden ikke er inde til at tage stilling til dette spørgsmål, men vi har altså i bygnings- og boligregisteret en række oplysninger, og hvis vi med stor fordel kan udnytte disse oplysninger, så må jeg vel have lov at gå ud fra, at det vil være den almindelige holdning i folketinget, at vi bør gøre det.

Vi kan selvfølgelig ikke tage endelig stilling til det, før vi får lejlighed til at vurdere, hvad det er for resultater, vi får ud af det, men jeg forventer, at disse resultater bliver gunstige, og det var baggrunden for mine udtalelser. Den endelige politiske konklusion må selvfølgelig afvente resultatet af det arbejde, der foregår for øjeblikket, og som pågår op til den 17. almindelige vurdering, og heller ikke jeg skal på nuværende tidspunkt tage stilling til, hvilke konklusioner man skal drage af de indhøstede erfaringer.

Dohrmann (FP):

Maskinvurderinger eller ikke maskinvurderinger, det er sådan set ikke det, forslaget drejer sig om. Jeg vil gerne spørge skatteministerens, om han kan oplyse mig om, hvad hele det apparat blot nogenlunde koster, som skal sættes i gang for at gennemføre den 17.

almindelige vurdering. Er det ikke et svimlende beløb? Nu har vi hørt flere partiers ordførere her i dag stå og sige: ja men uha, det er ikke sådan, at vi vil beskatte husejerne og andre mere, det er ikke hensigten med det. Man synes bare, det er sjovt at gennemføre den vurdering for at registrere værditilvæksten, siger man. Men jeg vil gerne have et skud, for jeg forventer ikke at få konkrete tal på, hvad det koster at gennemføre den 17. almindelige vurdering.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg har forstået ministerens bemærkninger derhen, at hvis man først får sat et sådant system på skinner og man får det kørt ind maskinelt, så vil der ligge en række besparelser i det, og så kan man vel med 3, 4 eller 5 års mellemrum foretage lidt større justeringer. Jeg ser meget hen til, at der kommer et forslag fra regeringen på det område.

Skatte- og afgiftsministeren (Hjortnæs):

De 4-årige vurderinger, der finder sted, og som har fundet sted indtil nu, er selvfølgelig forbundet med omkostninger. Jeg har ikke det konkrete tal, men det ligger vel i størrelsesordenen 50–60 mill. kr. for den vurdering, vi står over for.

Må jeg i øvrigt sige, at hvis man fik gunstige resultater ved at anvende de oplysninger, som er i bygnings- og boligregisteret, så er der ingen tvivl om, at der her også ligger en administrativ og dermed en økonomisk besparelse, ingen tvivl om det.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det kan da godt være, at vi kommer til at vente til udvalgsarbejdet med at få noget nærmere at vide af ministeren, noget, der er mere præcist. Jeg synes, at ministeren stærkt er i færd med at gå over til kontantvurdering, hvis han vil have dette rullende princip, som jeg forstår at man gerne vil have.

Selv om jeg har stor respekt for, hvad der står i bygnings- og boligregisteret, eller BBR-registeret, så vil jeg godt lige sige, at det jo ikke besvarer spørgsmålet om, hvordan ejendommen er prioriteret. Hvis der skal være nogen lettelse for en ejer af en ejendom,

[Hagen Hagensen]

må det være, at han bliver fri for hvert år, hvis der er tale om det, at skulle fortælle, hvordan netop hans ejendom er prioriteret. Efter den gældende vurderingslov skal man jo ansætte ejendommens værdi i handel og vandel i normalprioriteret stand, en opgave, der er såre vanskelig. Hvis man kunne hjælpe på forholdet ved at lade det være en kontantvurdering, der fandt sted, så er det muligt, at det ville indebære en lettelse.

Men vi er da rede til at komme frem med forslaget, som venstre og vi har fremsat før, for at give ministeren en bredere baggrund for at kunne tage stilling til det, han øjensynlig gerne vil hen til, men endnu ikke har afklaret med sig selv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om konjunkturudligningsfonds.

[Af Anders Poulsen (V) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 124. Fremsat 12/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det foreliggende lovforslag er et forslag, som venstre i øvrigt uden resultat flere gange har forsøgt at få gennemført. Når forslaget ikke har kunnet vinde bredere tilslutning ved de forrige behandlinger her i tinget, så skyldes det, at der med de eksisterende skatteregler er givet de erhvervsdrivende gode muligheder for at udjævne indkomsten mellem gode og dårlige år.

Under tidligere behandlinger her i tinget har forslagsstillerne fremhævet, at forslaget skulle give de erhvervsdrivende en friere dispositionsmulighed og en bedre baggrund for at udligne de svingende konjunkturer, erhvervslivet udsættes for. Forslaget skulle der ved medvirke til at afbøde virkningerne af det almindelige økonomiske tilbageslag i samfundet, så flest muligt arbejdspladser opretholdes. Men når det frigivne henlæggelsesbeløb ikke skal anvendes til noget bestemt formål, giver ordningen efter min opfattelse ikke nogen garanti for, at de frigivne midler anvendes til investeringer i erhvervslivet.

Der er fortsat ikke tilstrækkelig baggrund for at gennemføre et forslag af den karakter, som her foreligger.

Bakholt (S):

Venstres forslag om en konjunkturudligningsfond har vi jo, som det er sagt, set tidligere, og formålet skulle være at udjævne indkomster mellem gode og dårlige år.

Som skatteministeren har sagt, er der jo allerede i skattelovgivningen adskillige regler, som tilgodeser dette udjævningshensyn, f. eks. afskrivningsloven, investeringsloven og varelagerloven, og det er efter socialdemokratiets opfattelse tilstrækkeligt. Vi mener ikke, at der er behov for yderligere særregler for selvstændige erhvervsdrivende desangående.

Men lovforslaget har også nogle konsekvenser, hvis det bliver vedtaget. Det vil give de selvstændige erhvervsdrivende en mulighed for at frigøre sig for progressionen i vores beskatning, og det vil i så fald bidrage til yderligere forskelle mellem de erhvervsdrivende og lønmodtagerne.

Vi betvivler også, at dette forslag vil være i stand til at opretholde nogen arbejdspladser eller give flere arbejdspladser, og jeg skal føje til, at jeg også ser, at der kan ligge en del administrative problemer i det, idet der skal føres kontrol med de fratrukne beløb, der er indskudt på kontiene, og at de bliver taget til indtægt, når de bliver hævet.

Dette forslag er ikke blevet mere spiseligt, siden det blev fremsat sidste gang. Det er faktisk et uspiseligt venstreforslag, som vi i socialdemokratiet ikke kan tilslutte os.

Hagen Hagensen (KF):